

إِلَهِي وَسَيِّدِي هَدَأْتِ الْعَيْونُ، وَغَارَتِ النُّجُومُ، وَسَكَتَتِ الْحَرَكَاتُ مِنَ الطَّيْرِ فِي الْوُكُورِ وَالْحَيَاتَانِ فِي الْبُحُورِ، وَأَنْتَ الْعَدْلُ الَّذِي لَا يَجُورُ، وَالْقِسْطُ الَّذِي لَا يَمِيلُ، وَالِدَائِمُ الَّذِي لَا يَزُولُ، أَعْلَقَتِ الْمُلُوكُ أَبْوَابَهَا، وَدَارَتْ عَلَيْهَا حُرُاسُهَا، وَبَابُكَ مَفْتُوحٌ لِمَنْ دَعَاكَ يَا سَيِّدِي، وَخَلَا كُلُّ حَبِيبٍ بِحَبِيبِهِ، وَأَنْتَ الْمَحْبُوبُ إِلَيَّ.

خدای من و سرورم، چشم‌ها آرام گرفتند و ستارگان غروب نمودند و حرکات آرام شدند و از پرندگان در آشیانه‌ها و ماهی‌ها در دریاها، و تو آن دادگری هستی که ستم نمی‌کند و عدالت‌پیشه‌ای که از حق دور نمی‌شود و پاینده‌ای که نیست نمی‌گردد، بستند پادشاهان درهای‌شان را و گشتند دور از نگهبانان‌شان، در حالی که در تو باز است برای کسی که تو را فراخواند ای سرورم، و هر محبوبی با محبوبش به خلوت نشست و تو محبوب نزد من هستی.

إِلَهِي إِنِّي وَإِنْ كُنْتُ عَصَيْتُكَ فِي أَشْيَاءَ أَمَرْتَنِي بِهَا، وَأَشْيَاءَ نَهَيْتَنِي عَنْهَا، فَقَدْ أَطَعْتُكَ فِي أَحَبِّ الْأَشْيَاءِ إِلَيْكَ، أَمَنْتُ بِكَ لِإِلَهِ إِلَّا أَنْتَ وَحَدَّكَ لِشَرِيكَ لَكَ، مَنَّكَ عَلَيَّ لِأَمْنِي عَلَيْكَ.

خدای من، من اگر چه تو را نافرمانی کردم در چیزهایی که مرا به آنها فرمان دادی، و چیزهایی که مرا بازداشتی از آنها، ولی تو را اطاعت نموده‌ام در محبوب‌ترین چیزها نزد تو، به تو ایمان آوردم، که نیست خدایی جز تو، تنهایی، که تو را شریکی نباشد، و آن مننی است از تو بر من نه از من بر تو.

إِلَهِي عَصَيْتُكَ فِي أَشْيَاءَ أَمَرْتَنِي بِهَا، وَأَشْيَاءَ نَهَيْتَنِي عَنْهَا، لِأَحَدٍ مُكَابَرَةٍ وَلَا مُعَانَدَةٍ، وَلَا اسْتِكْبَارٍ وَلَا جُحُودٍ لِرُبُوبِيَّتِكَ، وَلَكِنْ اسْتَفْرَزَنِي الشَّيْطَانُ بَعْدَ الْحُجَّةِ وَالْمَعْرِفَةِ وَالْبَيَانِ، لِأَعْذَرَ لِي فَأَعْتَدَر، فَإِنْ عَذَّبْتَنِي فَبِدُنُوبِي وَبِمَا أَنَا أَهْلُهُ، وَإِنْ عَفَرْتَ لِي فَبِرَحْمَتِكَ وَبِمَا أَنْتَ أَهْلُهُ، أَنْتَ أَهْلُ التَّقْوَى وَأَهْلُ الْمَغْفِرَةِ، وَأَنَا مِنْ أَهْلِ الذُّنُوبِ وَالْخَطَايَا، فَاعْفِرْ لِي، فَإِنَّهُ لَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا أَنْتَ، يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ أَجْمَعِينَ.

خدای من، تو را نافرمانی کردم در چیزهایی که مرا به آنها فرمان دادی، و چیزهایی که مرا از آنها باز داشتی، نه از روی بزرگی جویی و یا مخالفت، و نه برتری طلبی و نه انکاری بر پروردگاری‌ات، ولی شیطان غیر مطمئن ساخت مرا بعد از حجت و شناخت و بیان، مرا عذری نیست که عذرخواهی کنم، پس اگر مرا عذاب دهی به گناهانم باشد و به آنچه خود شایسته‌ام، و اگر مرا ببخشی به رحمتت باشد و به آنچه تو شایسته آن هستی، تو اهل تقوی و اهل

آمزش هستی، و من اهل گناهان و خطاها هستم، پس مرا ببخش، که گناهان را کسی جز تو نمی‌بخشد، ای
مهربان‌ترین مهربانان و صلوات خداوند بر محمد و همهٔ خاندانش باد.

Mentazer Mentazer

Mentazer Mentazer

Mentazer Mentazer

Mentazer Mentazer

Mentazer Mentazer